

# Albayrak ontvangt eerste exemplaar *Advocatenstandaard*

.....  
**Anna Italianer**  
 journalist  
 .....

**D**e literaire sociëteit de Witte is het decor voor de boekpresentatie van de *Advocatenstandaard*, een bundel uitgegeven ter gelegenheid van het 11e lustrum van de Orde. Buiten, op het Plein in Den Haag, klinken kerstliederen en wordt er geschaatst, binnen is de stemming minder frivol. In zijn welkomtspeech wijst landelijk deken Bekkers de genodigden erop dat dit boekwerk bepaald geen feestbundel is.

‘De *Advocatenstandaard* is een serieus boek dat zou moeten leiden tot een herbezinning op de vakbekwaamheid van de advocatuur.’ Geen heilig boekwerk, volgens de landelijk deken maar stof voor debat, geen eindpunt dus, maar een voortzetting van een – hopelijk – vruchtbare discussie. Wie de bundel leest, aldus Bekkers, kan haast van een metamorfose spreken: in de advocatuur is zo veel veranderd, er heeft een enorme ontwikkeling in professionaliteit en specialiteit plaatsgevonden, die niet zonder schaduwzijden is. De deken wil het pleidooi van Kimman voor het opheffen van het no cure no pay-verbod, van harte aanbevelen als uitgangspunt voor discussie. Bekkers zegt dat de verstand-

houding met de staatssecretaris voortreffelijk is, dat is ook wel nodig omdat er de komende jaren nog veel staat te gebeuren. Het jaar 2008 wordt een interessant jaar voor de advocatuur. Er wordt een Raad van Advies ingesteld, de wijziging van de Advocatenwet staat op stapel, en er wordt een begin gemaakt met het experiment van *no win no fee*. De deken spreekt vervolgens de hoop uit dat het bouwwerk van de sociale rechtshulp in stand wordt gelaten.

Met zichtbare trots reikt Bekkers vervolgens de bundel uit aan staatssecretaris Albayrak. De staatssecretaris verkeert in een feestelijker stemming. Zij meent dat er wel degelijk sprake is van een feestbundel. Het is immers het 11e lustrum van de Nederlandse Orde van Advocaten en er is veel bereikt in de afgelopen 55 jaar. De staatssecretaris is van mening dat professionals zich niet graag laten controleren, zo ook de advocaten. Wel is er onderling veel kritiek op confrères die door onvoldoende kwaliteit het imago van de advocatuur schade toebrengen. Het is beter, aldus de staatssecretaris, om het niet zo ver te laten komen, de kernwaarden van de advocatuur zouden tussen ieders oren moeten zitten. Albayrak zou graag zien dat elk kantoor een kwaliteitsstelsel ontwikkelt. Binnen dit stelsel zouden zaken



waar de kernwaarden in het geding komen, meer zichtbaar kunnen worden gemaakt en besproken. Vervolgens gaat het kleine gezelschap aan de borrel. Bij het verlaten van het pand liggen de boekwerken klaar om meegenomen te worden. Een voorbijkomende passant

merkt op: ‘O, wat leuk, een agenda’. Hij slaat de plank niet eens volledig mis, want als we Bekkers moeten geloven is de *Advocatenstandaard* ook een soort agenda, een plan voor de toekomst.

• Binnenkort in dit blad een bespreking van de publicatie.